

Kapitola 4 Zdraví (rev 7.8.2023)

Předcházející část: [Kapitola 3 Stres](#)

Zdravím se zabývá velká část obyvatelstva. Jako lékař, psychiatr a duchovní vědecký pracovník jsem se zaměřil na oblast zdraví a sebe uzdravování. Je důležité, že ve vztahu mezi tělem, myslí a duchem bylo zjištěno, že tělo nemá žádný způsob, jak se zažít, tělo je prožíváno pouze v mysli. Tělo vyjadřuje to, co je v mysli. Mysl nemůže zažít ani sama sebe, musí být prožita z ještě většího a vyššího energetického pole, které se nazývá vědomí. Lidská bytost postupuje od husté lineární formy k neustále se rozšiřující a rostoucí nelineární beztvorsti. Končí to prožitkem samotného zážitku – toto pole se nazývá uvědomování.

Vztah mezi tělem, myslí a duchem je velmi důležitý při zvažování tématu zdraví. Musíme pochopit samotné vědomí, protože veškeré prožívání probíhá pouze uvnitř vědomí. Bylo zjištěno, že kvůli síle energetických polí vychází léčení z postojů a systémů víry, které má člověk v mysli. Proto je do značné míry zdraví výrazem úrovně vědomí.

Abychom to pochopili logicky, integrovaná Mapa vědomí je založena na matematickém vztahu mezi energetickými poli, který vyplýval z kalibrace energetických polí podstaty doslova tisíce věcí, včetně postojů, pocitů, vnímání a přesvědčení.

Z tohoto modelu, v němž je kalibrována relativní moc energetických polí, lze vidět, že Apatie, která kalibruje na 40, má mnohem méně energie než Strach, který kalibruje na 100. Strach má na druhou stranu mnohem méně energie než Odvaha, která kalibruje na 200.

Nejen, že tato energetická pole mají různé úrovně moci, ale také vidíme, že energetická pole procházejí určitým směrem. Na úrovni Odvahy stupnice progresivně stoupá nad energetické pole 200 do úrovně Neutrality, Ochoty, Přijetí a Lásky. Tato pole poskytují energii, vyživují a podporují život a pravdu, čímž zvyšují živost. V dolní části Mapy vědomí (pod 200) jsou úrovně, které v člověku nereprezentují pravdu. Pravda začíná převládat na úrovni vědomí 200.

Pokud začneme na dně grafu a posuneme se na úroveň 600, opustíme pole duality a iluzí. Přestáváme se identifikovat s malým já, nebo s tím, co se nazývá ego, a přesuneme se do polí osvícenství. Energetická pole velkých osvícených bytostí – velkých duchovních mistrů a avatarů – začínají v úrovni 600 a pokračují k úrovni 1000.

Zdraví znamená živost, která je výrazem energetického pole. Tělo vyjadřuje a je předmětem toho, co je v mysli, a čím větší je míra negativity, tím větší je vliv negativního energetického pole na fyzické zdraví těla. Naproti tomu čím větší je pozitivní energie, tím větší je pozitivní energetická oblast života. Tato znalost poskytuje nástroj k určení, zda něco podporuje zdraví a život.

Na spodní straně mapy jsou energetická pole, která přispívají k nemocem, a nad úrovní 200 jsou energetická pole, která podporují život. Každé z těchto polí

koreluje s určitými emocemi. To, co je proti životu, je spojené s negativními emocemi sebevraždy, beznaděje, zoufalství, lítosti, deprese, starostí, úzkosti, touhy, nelibosti, nenávisti a arogance. Tyto negativní emoce doprovázejí špatné zdraví. Proces, který je ve vědomí, lze vidět z emočních stavů destrukce, ztráty energie a ducha, deflace, zachycení, nadměrné expanze, nadměrné inflace a ztráty moci.

Druh světa, který člověk zažívá z těchto negativních duševních stavů, je z duchovního hlediska hříchem, a je to utrpení, beznaděj, smutek, strach, frustrace, konkurence a status. Člověk vidí negativní koncepci Boha, která pochází z nižší energetické oblasti. Bůh může být popřen nebo naopak negativně zobrazen jako konečný nepřítel člověka – Bůh, který je trestající a dokonce svrhne člověka do navždy do pekla; Bůh, který ignoruje člověka skrze nelásku; nebo Bůh, který je mstivý. Tato zobrazení vyvstávají z energetického pole, které má negativní směr spolu s negativními emocemi a destruktivním procesem, který se objevuje ve vědomí. Negativní názory na Boha korelují s nižšími úrovněmi vědomí (pod úrovní 200).

Zdraví může být chápáno jako projev neomezené živosti vyplývající z odstranění překážek, včetně všeho, co je negativní. Zdraví vyplývá z překonání omezení a pocitů odloučení. Protože máme moc k odmítnutí, můžeme v našem životě odmítnout negativní věci.

Pokud se naše mysl může naprogramovat v negativním směru, můžeme se rozhodnout naprogramovat se v pozitivním směru. Zdraví je výrazem sebeúcty. Jak se člověk naučí milovat své skutečné já? Jak je tělo prožíváno a jaký je vztah člověka k tělu? Existuje povznesený stav nazvaný „neprožívání těla“, v němž je existence těla stěží prožívána. Je to něco, co člověk sotva zachytí koutkem oka a není vůbec v centru pozornosti. Znamená to přestat se identifikovat jako tělesnost.

Na dně Mapy vědomí člověk identifikuje sebe jako tělo, ale jak se vyvíjíme výše ve vědomí, tato identifikace se stále zmenšuje, dokud není překročena, a člověk se přesune k uvědomění Já jako ducha.

Je třeba se podívat na vztah mezi myslí a tělem kvůli jeho velkému významu v oblasti zdraví, který není ve skutečnosti jasně pochopen. Základním principem, který je klinicky prokázán, je, že **jsme podřízeni pouze tomu, co udržujeme v mysli**. Jedná se o princip léčby a zdraví, přičemž jednou stranou mince jsou nemoci a druhou je zdraví. Jsou to opačné strany mince stejného chápání, které uzdravuje a přináší zdraví – že jsme podřízeni tomu, co máme v mysli.

Dobrym klinickým příkladem je více osobností v jednom člověku a dalším příkladem je hypnóza. V hypnóze můžete pacientovi vsugerovat, že je alergický na růže na stole, a že když vstane, objeví se mu v ústech vyrážka a začne kýchat. Pak je uveden do amnézie. Když se člověk probudí z transu, najednou začíná sípat a v ústech se mu objeví vyrážka. Tělo reaguje na to, co myslí mysl. V hypnóze mohou být indukovány příznaky většiny onemocnění tím, že pacient je přesvědčen, že program je pravdivý; a pak může být vytvořena amnézie na proces programování. To ukazuje, že nemoc pochází z programu nebo systému víry, který je v běžném životě často nevědomý.

V laboratoři se jedná o psychologický experiment. Je však důležité si uvědomit, že v každodenním životě jsou lidé naprogramováni (hypnotizováni) tisíckrát. K tomu dochází, když sedíte v tranzu před televizí. Nemáte žádnou vědomou vzpomínku na proces; program vstoupil a je v člověku po zbytek života.

Kvůli dětské amnézii si mnozí lidé nemohou vzpomenout, co se s nimi dělo před pátým rokem života a někteří lidé mají na dobu dětství jen málo vzpomínek nebo dokonce žádné. Dokonce i u lidí s dobrou pamětí na dětství existují rozsáhlé oblasti, které si nepamatují. V těchto oblastech jsou mnohé programy, které se nyní projevují v různých formách špatného zdravotního stavu, jako jsou chytlavé fráze jako „onemocnění srdce máme v naší rodině.“

„V naší rodině máme nadváhu;“ „Alergie jsou běžné v naší rodině“; nebo „Všichni v naší rodině mají sennou rýmu“. Tyto myšlenky se stávají programem, který vstupuje do mysli, a můžeme vidět, že je to stejné, jako kdyby byla osoba hypnotizována. Dokud není program přiveden do vědomé mysli a zrušen, zůstane v nevědomé mysli (např. chlad nebo průvan způsobuje nachlazení).

Další příklad síly mysli nad tělem je v případech tzv. vícenásobné osobnosti. Těmto lidem je věnována stále větší pozornost v oblasti psychiatrie a zjišťuje se, že takové případy jsou mnohem častější, než se dříve domnívalo. Vědomí jedné osobnosti je pacientem přijato a operuje uvnitř těla po různou dobu; mohlo by to být několik minut, hodin, dnů, týdnů nebo dokonce let. Zatímco tato druhá osobnost působí, pacient je vystaven všem systémům víry, které tato osobnost drží. Pokud se tato osobnost bude domnívat, že má vřed, problém s váhou, alergii, divertikulitidu, kolitidu, potíže se zády – cokoli, v co věří – po dobu kdy v těle působí, tyto fyzické abnormality skutečně vznikají.

Opak nastane, když tato osobnost tělo opouští, což někdy nastává pod vlivem intoxikace nebo posunů v emocionalitě nebo kvůli životním okolnostem, a pak do těla vstoupí jiná osobnost. Protože tato druhá osobnost nemá taková přesvědčení, tělo se okamžitě uzdraví od všech těchto nemocí.

Proč má mysl takovou moc nad tělem? Budeme uvažovat s fyzikou, která ji umožní pochopit. Energie fyzického těla kalibruje kolem 200, stejně jako samotná Země. Energetické pole mysli je silnější a často kalibruje až 499. Úroveň 400 je v energetickém poli intelektu, rozumu, logiky, mysli a toho, v co věří mysl. Proto, pokud máme myšlenku, která říká, že semena jahod, kmínová semena nebo jakékoliv druhy semen mi způsobují divertikulitidu, pak síla té myšlenky, která vychází z energetických polí asi 300 až 400, přemůže energetické pole těla na úrovni 200. Tělo je přemožené vlivem vzoru víry.

Všechny myšlenky mají formu, takže forma v osobním nebo kolektivním nevědomí, nebo v kolektivním nebo společenském vědomí, je přítomná ve velkých detailech. Pokud je přibereme, nebo jsme s nimi ve shodě, jejich účinek si vneseme do vlastního vědomí, který se pak projevuje v těle. Tělo bude dělat to, v co věří mysl. Uzdravení těla a stav zdraví se nedosahuje jen přímým řešením těla, ale také oslovením mysli a posunem v oblasti vědomí. Pokud tělo vyjadřuje to, co se nachází ve vědomí, pak je nutné se podívat na to, co to je.

Často nevíme, co se ve vědomí vyskytuje, v takovém případě říkáme, že to je v „nevědomí“. Tehdy to nemůže být přivedeno do vědomí v podobě myšlenky, ale tělo to vyjadřuje. Je to jako rentgen, který nám říká, co je v mysli, protože se to ukazuje v těle. Například se u člověka rozvíjí klinický diabetes a on říká: „Nepamatuji si, že by se o tom v mé rodině vůbec mluvilo. Nikdo v mé rodině nemá cukrovku. Nevidím, kde by to mohlo v mé mysli vzniknout.“ Víme, že někde v kolektivním nevědomí je víra v cukrovku a ve vše, co je s ní spojené. Pokud provádíme individuální výzkum s pacientem dostatečně dlouho, zjistíme původ programu, což potvrzuje, že program existuje. Pokud si člověk myslí, že může dostat nemoc, musí se také uzdravit systém víry. Je třeba léčit tam, kde vzniklo onemocnění.

Zdraví je výsledkem pozitivních mentálních postojů. Vzniká v oblasti vědomí a odráží úroveň vědomí, která se projevuje na nižší fyzické úrovni. Projevy zdraví pocházejí z polí nad Neutralitou – z Ochoty a z láskyplnosti, z vnitřní radostnosti a z vnitřního stavu míru. To, co je mentální, kalibruje v úrovni 400 a to, co je z lásky, je na úrovni 500 a výše. Duch dominuje na úrovni 500 a stále více si vědomě uvědomuje, že je Duch. Proto intelekt není nejvyšší schopností člověka, jak se domnívá ve stavu Intelektu a jak se píše v naučných dílech, nebo jak si to myslí intelektuálové, kteří věří, že intelekt je nejvyšší atribut člověka. Intelekt je jen na úrovni 400. Existuje nelineární energetické pole nazývané vědomí, které je mimo mysl, logiku a rozum a překonává mentální činnost, a odhaluje zcela odlišné paradigma a způsob bytí.

Pokud chápeme nemoc, pak pochopíme i její opak, což je stav zdraví. Při nemoci je vždy v nevědomí vina (kalibruje jako pravda), tvrzení, které je potvrzené výzkumem. Existuje celý systém, jak se zbavit nevědomé viny skrze proces ochoty odpustit, přestat kritizovat a odsuzovat, zbavit se postoje správný versus špatný, což je směřování proti životu, a přejít k odpuštění a chtít pochopit život ze soucitu. Toto rozlišení negativity vyžaduje rekontextualizaci vnímání, jak je ilustrováno transformačním účinkem pracovní knihy Kurzu zázraků.

Zjistili jsme, že nemoc má několik složek, včetně nevědomé viny a mentálního systému víry. Mysl musí mít určitou víru, aby člověk přijal, že je něčemu podřízen. Je to, jako by nevědomá vina hledala něco, čím by se ospravedlnila. Často určitá nemoc dostává proslulost z televize, protože nějaká celebrita sdílí svou zkušenost s ní. Pak následuje epidemie této nemoci kvůli sugesci. Mysl přibírá do programu systém víry a specifika konkrétní nemoci. Nevědomá vina jí dává moc a projevení prostřednictvím autonomního nervového systému a hormonální rovnováhy za pomoci všech stresových mechanismů v těle a akupunkturním energetickým systémem.

Díky pozitivním postojům je akupunkturní energetický systém vyvážený a energetický tok zdraví a života proudí přímo napříč všemi energetickými kanály a stimuluje všechny orgány těla. Při negativním myšlení je tok energie přerušovaný v jednom z dvanácti hlavních meridiánů, a pokud se stav opakuje, dochází k poškození orgánu. Negativní emoce zesilují proces onemocnění. Nevědomá vina mu dává energii a forma onemocnění je důsledkem duševních mechanismů, protože tělo vyjadřuje to, v co mysl věří.

Musíme se také podívat na to, jak se zkušenosti skutečně prožívají. Samotné tělo je nevědomé, jakkoli podivné se to může zdát. Nemá žádnou schopnost prožívat samo sebe. Další úroveň prožitků vychází z pocitů, ze smyslů těla, takže tělo nezažíváme; místo toho zažíváme pocity těla. Smysly samy o sobě nemají přirozenou schopnost se zažít. Mají prožitky v mysli. Smysly oznamují, co se děje s tělem, takže jsme odstraněni z několika úrovní. Mysl samotná není schopna zažít své vlastní zkušenosti. Musí být ve větším a vyšším energetickém poli než je sama, a v tomto případě je to energetické pole vědomí. Kvůli vědomí si uvědomujeme, co se děje v mysli. Mysl pak nám prostřednictvím smyslů říká, co se děje v těle. Vidíme, že vnímání je z fyzického těla odstraněno na několika úrovních. Vědomí samo o sobě vyžaduje něco víc než uvědomování. Uvědomování nám umožňuje vědět, co se děje ve vědomí a hlásit, co se děje v mysli. Mysl zase hlásí, co se děje v těle prostřednictvím smyslů.

To, co nazýváme „já“, je na mnoha úrovních odstraněných z fyzického těla. Tuto skutečnost musíme pochopit, protože pak vidíme, že mysl má moc nad tělem. Můžeme ocenit fyziku energetických polí úrovně 400 a vidět, že právě díky jejich mnohem větší moci jsou silnější než energie fyzického těla. Fyzické tělo (kalibrační úroveň 200) dělá to, co mysl říká, že má dělat. Pokud tedy mysl říká: „Mám tuhle chorobu“, tělo se přizpůsobí.

Můžeme tak vidět, jak je důležité nepřebírat programy, které jsou skutečně omezení pravdy. Vidíme, že je důležité vědomě zrušit omezující programy a místo toho říkat něco, co je pravda. Pravdou je: „Jsem nekonečná bytost, na kterou se to nevztahuje.“ Takže, když lidé slyší něco jako „Vejce jsou plná cholesterolu a cholesterol vám způsobuje srdeční onemocnění“, akceptují myšlenku jako pravdu a přijímají do systému víry, že cholesterol ve vejcích zvýší jejich cholesterol v krvi. Jejich tělo jednoduše souhlasí a zvyšuje hladinu cholesterolu v krvi, když se jedí vejce.

Jednou jsem měl velmi vysokou hladinu cholesterolu a začal jsem rušit systém víry. Opakovaně jsem řekl: „Jsem nekonečná bytost; já tomu nepodléhám. Podléhám jen tomu, co držím v mysli. To se na mě nevztahuje a tímto to ruším a odmítám.“ Pokud se mysl může naprogramovat negativním systémem víry, může ho také změnit, ne? Proto začínáme říkat, že systém víry nemá na nás žádný vliv, že je to jen systém víry a že ho nemusíte přebírat ani s ním souhlasit.

Když se shodujeme a souhlasíme se systémem víry, dáváme mu moc kolektivní energie této víry. Když ho odmítneme, pak se propustíme z kolektivní energie systému víry a nebereme ho v úvahu. Jedním postojem je nebýt v souladu s negativními systémy víry, které se týkají našeho zdraví. To je velmi důležité, pokud jde o epidemickou sugesci a hysterii. Programování, které přichází, je podporované emocemi.

Například je hodně slyšet o AIDS, a propagace je doprovázená neustálým opakováním v médiích, která hrají na strach, hněv a samozřejmě na vinu. Jaké jiné onemocnění více přinese všechny ty pocity hříchu a viny v člověku, zejména ze své sexuality, která je tak běžná ve všech kulturách, nejen v naší? Samozřejmě, že to vyvolává negativní energii, dokonce tu nejnižší. Je snad lepší oblast, v níž by mohla vzniknout epidemie, vyplývající z víry? Existuje nevědomá vina, nemluvě o vědomé

vině kvůli své sexualitě, smutek z ní a strach ze samotné nemoci. To všechno přispívá k vytváření scény pro systém duševního přesvědčení v energetickém poli úrovně 400. Je to také negativní energetická oblast strachu, která je energetickým polem na úrovni 100, plus vina na úrovni 30. Jedná se o přesné nastavení pro nemoc, protože si mysl zvolí to, co ji zaujme a ohromí, a použije to jako formu pro vyjádření.

V případě experimentu s cholesterolem jsem tuto myšlenku pokaždé zrušil. Po krátkém čase se snížila hladina cholesterolu a teď můžu jíst tři vejce k snídani, mnoho sýrů, i jiné potraviny s vysokým obsahem cholesterolu, avšak můj cholesterol je v mém věku nízký a někdy dokonce pod normálem.

Tělo bude dělat přesně to, co si mysl myslí, ale je zde problém s důvěryhodností. Člověk se ptá: „Jak může jen moje víra způsobovat to, co se stalo v mém životě?“ Je to kvůli povaze podvědomí, které vytváří příležitost k tomu, aby k jevům docházelo. Existují lidé, kteří jsou „náchylní k nehodě“, protože tato víra se usídlila v jejich mysli. Podvědomě se člověku podaří dostat své tělo na správné místo ve správný čas, aby byl sražen blatníkem auta, nebo uklouzl na schodech, nebo se udeřil do hlavy. Není třeba se o to starat, protože mysl si najde cestu. Lidé prostě vklouznou do nějakého hypnotického transu a vystavují se správným příležitostem, aby se tento program projevil v jejich životě (např. extrémní sporty, lezení na Mount Everest atd.).

Bylo provedeno mnoho experimentů s chřipkovým virem, kdy bylo například sto dobrovolníků vystaveno velmi těžkým dávkám chřipkového viru. Zajímavé je, že ne všichni skončili s nachlazením, jen určité procento. Jinými slovy, pokud by byla moc ve viru samotném a ne uvnitř vědomí, všech sto lidí by dostalo chřipku, protože virus je tak silný. Avšak dostalo ji jen šedesát pět procent lidí, protože každý třetí z nich na ni nevěří. Tato třetina měla značné pochybnosti a nedostatečnou nevědomou vinu. Není pro takového člověka přijatelné, aby to vyjádřil v této podobě, takže nic není univerzální.

Stejnou věc lze vidět při uzdravování. Pneumonie nebo ptačí chřipka se neobjevuje u sta procent lidí, kteří jsou vystaveni riziku, ale jen u určitého procenta z nich. Srovnatelně pouze určitý počet lidí reaguje na lékařskou péči. Rozdíl je v tom, že ti, kteří reagují, nejsou ovládáni z nevědomí. Také negativní systém víry není účinný, protože konkrétní nemoc neodpovídá žádné specifické myšlenkové formě, kterou člověk přijal, takže obě strany – nemoc a léčení – odrážejí energii, která je vložena do určitého systému víry.

Zdraví je ochota odmítat negativitu. Proč člověk přijímá především negativitu? Proč jsou někteří lidé tak vnímaví k programování? Existují lidé, kteří se strachují pokaždé, když otevírají časopis, který popisuje současné nemoci, které se sebou nesou velké množství strachu a viny. Množství strachu je skutečně důsledkem množství nevědomé viny. Je to, jako by zranitelná osoba byla přitahována strachem, a když slyší o nemoci, stává se mentálně naprogramovanou natolik, aby ji uskutečnila ve svém životě.

Zdraví vyžaduje ochotu přijmout mentální postoje, které jsou pozitivní a

konstruktivní a zbavit se negativních. Je také prospěšná ochota přijmout laskavý a odpouštějící postoj k životu spolu s neochotou přijímat negativní programování. Vyžaduje ochotu vlastnit sílu mysli. Dáváme naši moc pryč, když popíráme a obviňujeme nemoc z něčeho „tam venku“.

Energetická pole pod úrovní 200 potenciálně nastavují člověka tak, aby byl obětí. Lidé pod úrovní 200 se vzdali své moci a dali ji něčemu mimo sebe. Na nižších úrovních lidé podvědomě dávají najevo, že zdroj jejich štěstí a přežití vyvstává z něčeho mimo sebe.

Když se lidé přesouvají nahoru do úrovně pravdy nad 200, energetické pole je nyní pozitivní a vidíme, že znovu vlastní svou moc. Nyní říkají: „Já sám mám moc vytvořit štěstí a příležitost ve svém životě. Přichází ze mě.“ Už také vědí, že zdraví je něco, co přichází zevnitř a již nevěří, že jsou bezmocnými oběťmi nemocí.

Ve skutečnosti nejsme oběťmi virů, nehod, cholesterolu nebo nevyrovnaných hladin kyseliny močové. Když znovu vlastníme svoji vlastní moc, říkáme: „Je to moje mysl, která to vytváří. Moje mysl věří, že jíst játra a ledvinky mi způsobuje vysokou hladinu kyseliny močové, která mi vyvolává dnu. Moje mysl je tak silná, že pokud věřím, že taková věc je pravda, pak se to stane.“ Je zapotřebí vysokého stupně uvědomění, aby člověk akceptoval, že mysl má tu moc. „Chceš mi říct, že když věřím, že jíst cukr a sladkosti mi způsobí hypoglykémii, tak ji způsobí?“ Ano, opravdu, je to tak.

Když se vracíme zpět k fyzičnosti, je užitečné si pamatovat, že energetické pole těla v úrovni 200 je slabé ve srovnání se systémy víry úrovně 400. Víra, že cukr a sladkosti způsobí hypoglykémii, cukrovku nebo nadváhu, tyto nemoci zapříčiní. Vysvětlení, která byla dána, jsou odmítnutí pravdy a racionalizace, aby se ospravedlnilo, že jste obětí. Když říkáme, že je to vědecky dokázáno, je to jen vysvětlení. Reálná věda je popis mechanismu. Popis mechanismu toho, jak k tomu dochází na fyzické úrovni, je stále jen popisem mechanismu, nikoli příčinou.

Příčina je na úrovni mysli, účinek je na úrovni těla, ne naopak. Pouhé obrácení tohoto porozumění poskytuje celý klíč ke zdraví a léčení. Zdraví pak vychází z pozitivních mentálních postojů, o kterých jsme mnohokrát slyšeli, natolik, že mnoho lidí to otravuje, protože to znamená, že pokud mají nemoc, nemají pozitivní mentální postoj.

Co se rozumí mentálním postojem a jakou roli hraje v oblasti zdraví a osvobození od nemoci a utrpení? Primární v nezdravé osobě je nevědomá vina. Léčbou je ochota odpustit, dokonce i v kurzu odpouštění, jako je například Kurz zázraků nebo účast v Dvanácti krokových léčebných skupinách, které jsou specificky navrženy tak, aby umožňovaly vzdělávání mysli, aby se zbavila tendence kritizovat, napadat a soudit jiné. To je nahrazeno ochotou zbavit se odsudků. Vzhledem k tomu, že mechanismus je v nevědomí, nemusí člověk vidět, že když jeho mysl kritizuje a odsuzuje ostatní, je také kritická a odsuzující k sobě.

Nevědomá vina přispívá k negativní energii, která se negativně projevuje prostřednictvím autonomního nervového systému a akupunkturního energetického

systemu. Současně však máme sílu odmítnout a popřít systém víry. K tomu, aby člověk získal vlastní moc, si musí uvědomit, že je to samotná mysl, která je příčinou nemoci. Tato pravda vyžaduje ochotu vzdát se postavení oběti a opětovně vlastnit vlastní moc, která je nezbytná pro zdraví a přispívá k celkovému duchovnímu růstu a rozvoji. Jedinými požadavky jsou motivace vyjít z negativních energetických vzorců a ochota čelit pravdě o sobě a rozhodnout se přemístit se do pozitivního energetického pole. To může být provedeno poměrně rychle.

Klíčem je ochota se na to podívat a říkat: „No, opravdu tomu nevěřím, ale říká se, že moje mysl má sílu vytvořit nemoc v těle, takže jsem ochotný se na to podívat, protože mám otevřenou mysl.“ Když otevíráme naši mysl a jsme ochotni souhlasit, náš záměr se s tím vyrovná a začneme přijímat to, co zjistíme. Začínáme zjišťovat, že přemístění do lásky má léčebný účinek. Jak je toho dosaženo? Ochota odpustit nás může přemístit do ochoty být soucitný. Mít soucit znamená ochotu vidět nevinnost ve všech věcech, což se shoduje s ochotou odpustit. Ze soucitu a záměru vzniká moc a schopnost skutečně vidět do srdcí druhých a objevovat nevinnost dítěte.

V každém je vnitřní nevinnost, která nikdy nezmizí, bez ohledu na to, jak dlouho žijeme, je podstatou povahy samotného vědomí. Především z této dětské nevinnosti člověk akceptuje chybu nebo negativní program. Je užitečné si uvědomit, že vnitřní nevinnost dítěte je stále přítomna ve všech lidech. Je to nevinnost, která sleduje televizi a naivně přijímá negativní program kvůli nedostatku rozlišování. Nevinnost dítěte nemá v sobě žádné varování, nic, co by říkalo: „To je svět, který vás chce naprogramovat takovou negativitou, jakou jste ochotni přijmout.“ Ve skutečnosti je tento svět za to dobře placen, protože reklama je často založena na přitažlivosti k negativním energetickým oblastem. Všechny naše obavy, touhy a pýcha jsou pod úrovní 200. Je nutné si uvědomit, že v nás je naše nevinnost a že tato nevinnost musí být chráněna.

Když se podíváme na „péči o sebe“, která je schopností milovat sebe sama, zjistíme, že to znamená převzít zodpovědnost, abychom se chránili před důsledky této nevinnosti a mít ochotu změnit chyby, kterých se mysl dopustila. Můžeme se tedy postarat o to, abychom se na sebe podívali a uzdravovali to, co najdeme uvnitř nás, pokud přijmeme vnitřní nevinnost našeho vědomí. Vidíme, že to byla nevinnost, která byla naprogramována. Následně za to převezmeme odpovědnost a řekneme si: „Z mé nevinnosti jsem to všechno do sebe začlenil, neuměl jsem to lépe. Myslel jsem, že je správné soudit, odsoudit lidi a posuzovat, co je správné nebo špatné. Teď vidím, že to všechno ve mně vyvolalo nemoc, tak to nechám být.“ Lidé, kteří byli ochotni se na to podívat a prošli popsány procesy, se naprosto a úplně zotavili ze svých onemocnění.

Schopnost odpouštět je uvnitř nás, spolu se schopností soucitu. Z toho vychází obecný postoj k tomu, jak se na sebe díváme. Z naší velikosti se díváme na naši lidskou bytost odpouštějícíma očima a začneme odpouštět sobě i ostatním všechny ty věci, které jsou omezeními a popřeními pravdy. Všechny věci v energetických polích pod 200 jsou odmítnutí pravdy, všechno nad 200 jsou přijetí toho, co je pravdivé a pozitivní. Protože tělo odráží to, v co věří mysl a mysl odráží naši duchovní pozici, má duch největší moc. Proto naše duchovní pozice doslova určuje, zda máme

zdravé fyzické tělo, nebo ne.

Jakmile budeme ochotni uznat moc mysli, musíme být pozorní, vytrvalí a nenechat mysl uniknout do negativity. Musíme to zastavit, jakmile si to uvědomíme. Začneme rozvíjet uvědomování si negativity a rozpoznávat, odkud pochází. Opustili jsme falešnou pokoru a začali zpochybňovat takové poznámky jako: „No, víte, já nejsem moc bystrý,“ nebo „Můj rukopis je špatný“, nebo „Mám větší váhu, i když jím stejné množství jídla, jako jiní lidé.“ V okamžiku, kdy si uvědomíme, že sami sobě říkáme nebo o sobě si myslíme tyto omezující, sebe srážející a na sebe útočící myšlenky, musíme je zastavit a zrušit.

Rukopis je špatný, protože máme systém přesvědčení, že máme špatný rukopis, a tak pak celé programování mysli obrátíme co do příčiny a následku. Vracíme se k principu, který dokážeme demonstrovat prostřednictvím našich vlastních zkušeností. Fyzický projev je výrazem duševního stavu, nikoliv naopak.

Dospěli jsme k závěru, že náš rukopis je špatný, protože příčina byla v mysli, v systému víry. Možná to byla poznámka, kterou jsme slyšeli v dětství. Někdo možná řekl: „Váš rukopis je špatný,“ a od tohoto bodu program funguje. Musíme se podívat na vynalézavost podvědomí, abychom to opravdu viděli. Bylo by skvělé, kdyby člověk měl nějaké zkušenosti se sledováním hypnotických experimentů. Ukázalo se, že pokud se člověk v hypnóze dozví, že ho nohy budou svědit, když se probudí, a poté je vyvolána amnesie na tuto sugesci, tak když se probudí a je dotázán, jak se cítí, mysl okamžitě začne vytvářet ten nejúžasnější a nejpřesvědčivější argument, proč by ho měly nohy svědit. Osoba neříká pouze: „No, mne svědí nohy.“ Mysl je vždycky kreativní a začne vysvětlovat: „No, mám vlněné kalhoty a víte, že jsem alergický na vlnu a v této místnosti je vedro a to vždy způsobuje svědění.“ Je prostě úžasné poslouchat vynalézavost mysli, protože začíná vytvářet příčiny příznaků, které, jak bylo uvedeno výše, byly umístěny do hypnotizovaného člověka účelově. Mysl dělá totéž bez formální hypnózy, takže je užitečné se na sebe dívat, jako bychom byli hypnotizováni po dobu poloviny našich životů a ani jsme si to neuvědomovali.

Co je to hypnóza? Je to sugestibilita, ne? Znamená to být v nestřeženém, poddajném a uvolněném stavu, takže kdykoli jsme byli v tomto stavu, přijali jsme do sebe veškeré programování, ať si to pamatujeme nebo ne, a je to stále funkční. Po celou dobu, kdy jsme seděli před televizním přijímačem a podřimovali, hodinu po hodině šlo programování do naší mysli a stalo se nevědomými hypnotickými programy.

Mohli bychom zjistit, čím jsme byli naprogramováni tak, že budeme sledovat, co udělá taková myšlenka, jako: „nejsem dobrý. Ach, nejsem dobrý, nejsem dobrý. Nikdy jsem nebyl velmi dobrý ve hře karet“. Pokud budeme mít systém víry, že neumíme velmi dobře hrát karty, bude to působit v našem životě, a také to bude posilovat tento systém víry. Systém víry se bude posilovat a stane se naplňujícím se proroctvím. Víra, která je v nevědomí, se může projevit v našem životě a tak ospravedlnit systém víry. Podíváme-li se na naše životy, můžeme říci, jaké víry máme v mysli. Nemůžeme-li si na ně vzpomenout, pak říkáme, že jsou v nevědomí nebo byly nevědomky vyzvednuty z kolektivního vědomí společnosti.

Zdraví je automatické vyjádření vyšších energetických polí. Pole úrovně 540 a více

jsou úrovně vděčnosti, odpuštění a uzdravení. Ochota být odpouštějící a vděčný sama o sobě automaticky zahájí proces uzdravování. Láskyplná bytost v energetické oblasti lásky není sentimentální ani emocionální. To, co svět nazývá láskou, je častěji závislost, ovládání, sentimentalita a emocionalita. Je to emocionální, sentimentální připoutání, v němž se lidé vzájemně ovládají, a na obou stranách jde o uspokojení touhy. Toto je hollywoodská verze lásky.

Když slyšíte, že někdo říká: „Milovala jsem George, ale už ho nemiluji,“ znamená to, že George nikdy nemilovala. Ve skutečnosti to znamená, že jde o sentimentální připoutanost, jakousi závislost jako druh „solar plexu“, kterou si člověk zromantizoval ve svém životě a vlil do ní hodně emocionální energie, takže když bylo pouto rozbité, vzniká mnoho negativních emocí.

Skutečná láska je bezpodmínečná láska. Bezpodmínečná láska je rozhodnutí, které učiníme v sobě. Proces je záměr a rozhodnutí být láskyplnou osobou. Pokud se rozhodnu milovat, je to moje vnitřní rozhodnutí. Neexistuje nic, co s tím může udělat druhá osoba. Proto člověk není obětí toho, co se děje ve světě, protože rozhodnutí milovat vytváří stabilní energetické pole bezpodmínečnosti. Chování druhé osoby nemusí být příjemné nebo přispívat k tomu, co je požadováno, ale nezmění lásku. Například matka, která navštěvuje svého syna, který je dvacet let ve vězení, stále miluje bytost toho, kým ve skutečnosti je. Samozřejmě že jeho chování jí neudělá radost, ale láska je bezpodmínečná, bez ohledu na to, co dělá. Ve světě vidíme příklady bezpodmínečné láskyplnosti matky a milost dvanáctistupňových skupin, jako jsou Anonymní alkoholici. Bezpodmínečná láska se nestará co máte, nebo o vaši minulost.

Lidé na nižších úrovních vědomí se velice zajímají o vlastnictví a hodnotí ostatní na základě toho, co mají. Uprostřed Mapy je zájem o to, co lidé dělají a na tom závisí jejich ohodnocení, a jaký status a titul z takové činnosti vyplývá. Když se posunou směrem k horní části mapy, lidé se zajímají o to, kým jsou, kým se se stali – o jejich „Jáství“, jejich bytost, o to, čím jsou skutečně. Na této úrovni existuje starost o úroveň člověka, jeho hodnoty a druh osoby, kterou se stali.

Ochota stát se odpouštějícím člověkem, který podporuje vše živé bez odsuzování, se sebou automaticky přináší velmi uzdravující energetické pole. Je to podmínka dobrého zdraví a začátek vidět dokonalost všech věcí a jak to všechno funguje pro dobro. Onemocnění nemůže pocházet z tohoto kontextu.

Pro člověka, který se orientuje směrem ke zdraví, se nemoc stává něčím, co přichází, aby se uzdravilo, je to výchovná lekce. Nemoc říká: „Podívejte se na mě. Prosím, uzdrav, co představuji a symbolizuji. Prosím, uzdrav pocit viny, nenávisť k sobě a omezující formy myšlení. Prosím tě, abys mě miloval, abych se mohla uzdravit“. Nemoc je žádostí o duchovní růst. Je to neustálý proces, který nám říká, že je něco „špatně“ a je třeba se na to podívat. Něco se musí konat jiným způsobem.

Nejde o události života, ale o to, jaký postoj k nim zaujímáme v mysli, která vytváří naši reakci. Události samy o sobě nemají žádnou moc ovlivňovat, jak se cítíme, tak či onak. To, co nás ovlivňuje, je náš postoj a úsudek o nich a jak se

k nim postavíme. Náš postoj, naše stanovisko, kontext a celkový význam dávají události emoční moc nad námi. Vidíme, že jsme tvůrcem významu a dopadu události, které na nás má.

Stres pochází z předání naší moci nad naším životem vnějším jevům, z umístění zdroje štěstí mimo náš život, z popření moci naší vlastní mysli, a z toho vyplývá pocit oběti. Uzdravování přichází tím, že znovu budeme mít tuto moc a uvědomíme si, že my sami vytváříme význam každé okolnosti, události, místa, postavení, věci nebo jakékoliv osoby v našem životě. Vytváříme význam, naši pozici a způsob, jak se k věcem stavíme. To se stává buď zdrojem uzdravení, nebo zdrojem nemoci. Jsme ti, kteří rozhodují o výsledku.

Nakonec začneme vidět, že tělo je jako zvíře nebo malá loutka. Šťastně jde svou cestou v důsledku energetických polí radosti. Dělá, co umí automaticky, aniž by o tom mnoho přemýšlelo. „Zdraví“ znamená, že věnujeme stále méně pozornosti tělu, ale oceňujeme ho a uznáváme. Je to výraz toho, jak jsme s tímto tělem.

Být zdravý znamená, že opětovně vlastníme naši moc jako zdroj a nepředáváme zdroj tělesného zdraví světu. Cvičení, které děláme, je kvůli radostnému prožívání těla. Neříkáme, že plavání způsobuje, že tělo je zdravé, ale místo toho vycházíme z postoje, že máme z těla potěšení, když si užíváme takových aktivit, jako je plavání. Tyto činnosti, které svět považuje za zdravé, jsou projevem našeho vnitřního smyslu pro živost. Je to radost, když se tělo projevuje způsobem, který svět považuje za zdravý, ne proto, že je kauzální, ale proto, že je to účinek.

Zdravé užívání těla je účinek duševního postoje, díváme se na něho jako na něco příjemného, a proto tělo máme rádi. Nejde o narcistické oslavování, ani o svalnatého muže z fotografie v časopise. Není to z touhy, pýchy nebo z narcismu, ale z lásky a vděčnosti. Říkáme: „Ach, ty moje tělíčko, pěkně mi slušíš. Miluji tě, oceňuju tě a vážím si tě.“ Abychom věděli, že nejsme tělo, je třeba si uvědomit, že pokud ztratíme pravou ruku, budeme stále říkat: „Já jsem já.“ Pokud ztratíme levou ruku, budeme stále říkat: „Já jsem já.“ Pokud ztratíme obě nohy, budeme stále říkat: „Já jsem já.“ Pokud odstraníme uši, atd., tělo se postupně zmenšuje téměř na nic a přesto je smysl pro já vždycky s námi.

Zdravý člověk začíná rozvíjet smysl pro já, který je nezávislý na vnějších událostech a na samotném těle. Člověk si je vědom toho, že tělo je tělo a události jsou události, ale „já jsem já“ a to, co jsem, je těmito událostmi opravdu nedotčené. Já, které se probudí každé ráno, než začne vzpomínat na své jméno a adresu, kde je, a to, co má dnes udělat, zůstává nenarušené. Existuje „hardwarová“ nevinność vědomí, která sama o sobě není ovlivněná programy „softwaru“ a událostmi, které se vyskytují v průběhu života. Zdravý postoj je ten, který nezakládá svou realitu ani přežití na přechodných jevech.

U nižších úrovní vědomí lze vidět, že člověk umístil své přežití na něco mimo sebe a že to je vždy přechodný jev. Jedna věc, kterou o světě s jistotou víme, je, že se všechny věci mění. V důsledku toho, pokud dáme zdroj našeho štěstí nebo našeho přežití na to, co je mimo nás, jako je naše práce, náš majetek nebo určitý vztah, se pak pouze rozhodujeme pro ztrátu našeho zdraví, protože to, co přichází první,

je strach ze ztráty. Dokonce, i když si to neuvědomujeme, že zdroj našeho štěstí je v našem titulu, postavení, adrese, druhu auta, které máme, nebo dokonce i v kráse fyzického těla, cítíme se zranitelní. Tato zranitelnost je v nevědomí a uchovává velký strach. Výsledkem je, že se náš život nekonečně zaměřuje na naše posilování a ochranu před ztrátou těch věcí, na kterých jsme založili své přežití.

Zdraví lidé si uvědomují skutečnou povahu toho, kým ve skutečnosti jsou, a že jsou něčím, co tyto věci převyšuje. Uvědomují si, že jsou to oni sami, kteří dávají těmto věcem hodnotu a dočasný požitek, ale jejich přežití na nich nezávisí. Dříve bylo řečeno, že když lidé stoupají nahoru do energetického pole přijetí, přestávají dávat svou moc světu. Začali přijímat, že jsou sami zdrojem svého štěstí. Kdybychom tyto lidi přemístili na pustý ostrov a vrátili se o rok později, uvidíme, že budou mít kokosový obchod, že naleznou nový vztah, postaví dům ze stromů a budou vyučovat domorodé děti. Jinými slovy, mají schopnost znovu tvořit pro sebe, protože vědí, že zdroj štěstí pochází z poznání, že „já sám jsem zdrojem tohoto štěstí. Já sám jsem zdrojem zdraví. Nezáleží na epidemii nebo na tom, co je venku na světě, nebo co jím“. Když si to konečně uvědomí, začínají překonávat falešné systémy víry a již nepodléhají jejich účinkům.

Jaký život je pak možný? Jaký druh života se rozvíjí po zrušení těchto systémů víry? Mysli říká: „Uh-oh, když zruším tyto systémy víry, pak budu mít potíže.“ Existuje stav mysli, který staví bezpečnost na uctívání strachu. Říká, že když věnuje pozornost těmto myšlenkám strachu a řídí se jimi, je to důvod, proč je naživu.

Když je člověk motivován ochotou vlastnit a přijímat sílu mysli, má ochotu napravit své chyby a být odpouštějící a soucitný, uvědomí si, že se stáváme oběťmi, když umístíme zdroj štěstí mimo sebe. Když začneme dávat náš život do nových souvislostí, ptáme se: „Co dává mému životu smysl? Co opravdu oceňuji? Co všechno lze z mého života odstranit, aby měl můj život ještě smysl? Kdyby mi byla moje práce a postavení odebrány, jaký význam by měl můj život? Co by mělo cenu? Za co jsem ochoten zemřít?“

Introspekce a duchovní posun jsou nezbytné k dosažení dobrého stavu, pocitu, že život je významný a že ve světě umíme rozlišovat. Nepotřebujeme pozornost, kterou nám nemoc přináší, protože náš smysl pro význam spočívá v realizaci velikosti našeho skutečného Já. Celkový růst v oblasti duchovního rozvoje přináší stav zdraví a může tak učinit poměrně rychle, pokud změněme své postoje a zbavíme se určitých omezených přesvědčení. Netrvá to dlouho. Především je třeba pochopit, že máme tu moc. Dále je třeba mít ochotu to vyzkoušet a ověřit našimi vlastními zkušenostmi a přijmout uzdravení ostatních lidí jako inspiraci. Máme v ně dost důvěry, abychom mohli říci: „No, jestli jim to funguje, tak jsem ochoten to zkusit.“

V mých osobních i v klinických zkušenostech jsem viděl nemoci, které odcházely v několika minutách, dnech, týdnech nebo měsících. Nejvíce chronickému onemocnění, které jsem měl pětadvacet let, trvalo asi dva roky, než odešlo, a nakonec zmizelo tak, že neustále dělám procesy, které jsem již popsal.

Některé nemoci přetrvávají navzdory veškerým snahám o odstranění přispívajících faktorů a to z mnoha důvodů. Jeden, který obyvatelé kultury západního světa běžně přehlížejí, je faktor karmy, jak individuální, tak kolektivní. V nejširším slova smyslu karma odkazuje na totalitu dědictví člověka na základě samotné lidské existence, jak je reprezentována evolucí, fyzickou i duchovní. Každá lidská bytost má již při narození kalibrovatelnou úroveň vědomí, která je také v souladu s genetickým uspořádáním.

Duchovní evoluce sama o sobě může vynést karmické vzorce z individuálního i kolektivního nevědomí, proto může duchovní práce paradoxně přivodit projevení represivních vzorů. To je charakteristické v životopisech mystiků, kteří často procházeli obdobími nemoci. Někdy je možné základy přetrvávající nemoci rozpoznat jednoduchými technikami vzpomínáním na minulé životy, hypnózou nebo indukovanými změnami stavy vědomí. Základ pro přetrvávající onemocnění je často zcela specifický a zpracování zapomenuté události a odpuštění sobě a ostatním je uzdravující.

Další technikou je odpustit sobě samému nevědomý aspekt (z kolektivního nevědomí), který byl zapříčiněn druhými lidmi, a tím přivést vnitřního léčitele zevnitř. Například, jestliže je nemoc charakterizována ochablostí, odpuštěme si to, co je v nás zodpovědné za ochablost (lameness). Zatímco to na první pohled může vypadat jako spekulativní proces, pozitivní výsledky mohou být úžasné.

Léčení vychází z ochoty přijmout moc mysli a ochotu nikdy mysli nedovolit, aby říkala něco negativního, aniž by to napadla a nahradila pozitivní myšlenkou. Ochota zbavit se odsudku vůči sobě i ostatním je důsledkem toho, že necháváme odejít negativitu. Proč je to tak? Je to proto, že energetické pole toho, co jsme skutečně, je vždy přítomno a dává nám intenzivní pocit živosti, když se zbavíme překážek. Je to energetické pole vibrací samotného života, které je neustále přítomné.

Stejně jako slunce, vnitřní Já stále září, ale kvůli negativním mrakům ho neprožíváme. Není nutné se programovat pravdou, je nutné pouze odstranit to, co je falešné. Odstranění mraků z oblohy, aby se osvětlila negativita, dovolí člověku zažít energetické pole toho, co je pozitivní. Jen odstranění negativity je nezbytné – ochota opustit zlovyky negativního myšlení. Odstranění překážek k pozitivitě bude mít za následek rostoucí smysl pro živost a radost z vlastní existence. Když tato radost přichází, nejprve jemně a pak stále víc a silněji, dochází ke zmírnění uvědomění si přítomnosti těla, o tělesnosti.

Jak se člověk vyvíjí do vyšších úrovní štěstí, zažívá radost. Tělo je považováno za zdroj potěšení a je považováno za příjemný zážitek. Když se pohybujeme směrem k nejvyšší úrovni vědomí, začíná se prožívání těla úplně zmenšovat. Nastává vše pronikající prožívání radosti, společně s vnitřním, progresivním stavem vyrovnanosti, doprovázený klidnou blažeností. V tomto okamžiku může prožívání těla zcela zmizet do podoby vznešeného stavu, ve kterém je radostná živost. Člověk se stává milující blažeností a uvědomění si těla může téměř neexistovat. Je to, jako by bylo přítomné v místnosti, ale není důležitější než cokoli jiného v místnosti. Nastala ztráta identifikace s tělem, a díváme se na něj, jak si šťastně jde za

svými záležitostmi. Už si o něj neděláme starosti, stejně jako o cokoli jiného v místnosti. Je to ztráta identifikace s odděleným, omezeným já a s omezeným fyzickým tělem. Tímto způsobem tělo vyjadřuje absolutní pravdu, nekonečnou pravdu, že je součástí nekonečné Bytosti vesmíru. Proto má hodnotu nahradit zrušené negativní myšlenky výrokem: „Jsem nekonečná bytost a já tomu nepodléhám.“ Protože je naše podstata sladěná se skutečností Pravdy, máme v důsledku toho pravomoc odmítnout faleš.

Vše, co zrušíme, nahrazujeme pravdou. Namísto negativního myšlení dáváme něco pozitivního, protože se rozhodneme sebe milovat. Můžeme říci: „Ruším to. Už to dále nepřijímám. Tomu se nepodřizuji. Místo toho se rozhodnu mít se rád“. Vidíme, že láska je velkým léčitелеm. Máme v rámci naší schopnosti, v naší moci, i schopnost se uzdravit. Jediné, co musíme udělat, je odstranit překážky.

Dokonalé zdraví je výrazem duchovního uvědomění. Je to ochota odhodit negativitu a dovolit, aby byla nahrazena tím, co je milující. Fyzické vyjádření nemoci je spodní energetické pole, které dává formu tomu, co je v mysli. Fyzické zdraví je pouze vyjádřením pozitivního energetického pole, které je posíleno naší ochotou zavázat se k soucitu a odpuštění. To, co jsem já, zahrnuje tělo, ale neomezuje se na něj. Já jsem tím, kdo se ho rozhodl milovat, oceňovat, být uznalý, být vděčný za něj a užívat si pocit živosti.

Nakonec se dostaneme na úroveň „prožívání prožitku“. Stáváme se vědomím radosti a vděčnosti za naši existenci a za existenci našeho vědomí. Tělo je pak zahrnuto do oblasti vědomí samotného. Přijdeme znovu k překvapivé myšlence, že tělo je v mysli. Většina lidí s omezeným systémem víry si myslí, že mysl je někde „tady“ v jejich hlavě. Ve skutečnosti zjistí, že je prožívána všude. Když se objevuje myšlenka, je všude. Myšlenka, která se zdá být někde „zde“, je sama o sobě systémem víry, a je skutečně prožívána všude. Je to myšlenka o myšlence. Vnitřní zkušenost nám poví, že prožitek myšlenky a prožitky těla se vyskytují nelokálně všude. Myšlenky se objevují v samotném vědomí. Chápeme, že tělo sedí v křesle, ale toto chápání se neuskutečňuje na žádném konkrétním místě. Děje se v samotném vědomí. Zaměřujeme se na zdraví a ve skutečnosti řešíme povahu vědomí a uznání naší vlastní existence jako živost samotného života.

V této kapitole se některé věci několikrát opakovaly kvůli odporu mysli přijmout pravdu. Pravou mozkovou hemisféru je třeba neustále poučovat a seznamovat se stejným úhlem pohledu, dokud se nestane přirozeným. Je to těžké, když se zabýváme uzdravováním a zdravím, protože skutečně převracíme víru mysli v kauzalitu. Říkáme, že fyzické je výrazem mentálního, a nikoli naopak. Svět by chtěl říci, že je to naopak, a že „příčina“ je uvnitř světa, ve viru nebo v bakteriích. Dokonce i léky fungují kvůli našemu obrovskému přesvědčení, že působit budou. Je to víra v sílu léku. To je jistě zřejmé z vědeckého výzkumu o povaze placebo. Pouhé placebo obecně vyléčí třicet pět procent lidí, kteří mají nějakou nemoc. Pouhá sugesce, že tato pilulka uzdraví třicet pět procent případů, je vše, co je pro to nutné. Uvědomujeme si, že děláme významný krok ve vědomí, abychom mohli ocenit veškeré naše znalosti o nemoci a zdraví a využít to jako odrazový můstek pro náš duchovní růst a rozvoj.

Stejně jako v každé duchovní práci zjišťujeme, že se mysl brání opustit negativní programy, navzdory utrpení, které přinášejí. Zdrojem tohoto odporu je tajné odměňování, které ego dostane z negativity. Ego čerpá potěšení z „opodstatněných“ nelibostí, viny, sebelítosti a všech ostatních negativit. To, co si mysl musí odepřít, je právě toto potěšení z negativity. Chcete-li se zbavit závislosti na této radosti, je nutné se pouze zeptat, jestli utrpení z nemoci stojí za potěšení z negativního postoje. Ve skrytu lidé prostě „milují“ nenávist, vinu, „mít pravdu“ nebo „být super“ a další. Nesnáze při ošetřování, náchylnost k nemoci, odolnost vůči uzdravení stojí nemalé náklady. Poctivost a upřímnost k sobě je proto klíčem k dosažení pokroku a zvyšování spokojenosti.

Navzdory všem výše uvedeným skutečnostem je také důležité si uvědomit, že být člověkem znamená, že člověk zdědil omezení a zranitelnost samotné protoplazmy, a proto jsou jeho dny sečteny. „Z prachu povstal“ a „v prach se obrátí“ znamená pokoru a přijetí omezení lidské existence. Jak řekl Buddha: „Narodit se člověkem je skvělý dar pro člověka, má možnost získat karmické zásluhy a odčinit negativní karmu.“

Následující část: [Kapitola 5 Duchovní první pomoc](#)